

S Z A R V A S

T Á R S A D A L M I é s S Z É P I R O D A L M I L A P.

Szerkesztőség Kényes utca 175.

Kiadóhivatal

Selyem-utca 240. házszám.

Deutensmid János kereskedése.

Megjelenik hetenkint kétszer, vasárnap és csütörtökön reggel.

Előfizetési ár:

Egész évre 5 frt — kr — Félévre 2 frt 50 kr.
Negyed évre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr

Hirdetések árszabályszerint vétetnek fel.

Egyes számok kaphatók:

Deutensmid János kereskedésében.

Villanyvilágítás.

Lapunk múlt számában egy rövid hirben közöltük, hogy a velünk szomszédos Szentesen a jövő évtől kezdve behozzák a villanyvilágítást. Ezen világítás a városnak semmiféle befektetésbe nem kerül, s az összeg amit köteles a vállalatnak évenként kifizetni nem haladja meg az eddigi petróleumlámpákkal való világítás költségeit.

Szentes példáját bizonyára több vidéki város fogja követni. Vajha ezen czélszerűbb és előnyösebb világítási módot, mely által városunk egyszerűs mind egy nagy lépéssel jutna közelebb a városiasság jellegéhez nálunk is meglehetne honosítani! Bár a kivitel módzataira nézve ezidő szerint konkrét javaslattal nem állhatunk elő, mivel városunkban nincs oly erejű gőzgéppel ellátott gyárunk vagy mal-

munk, mely rendes működése mellett a villanygép mozgatására is alkalmasnak kínálkoznék s így már e tekintetben is a villanyvilágítás nagyobb befektetést igényelne, de meg az utcai világításra ezidő szerint előirányzott kiadási összeg sem elegendő arra hogy a villanyvilágítás annak megtartása mellett legyen keresztülvihető, mindazonáltal azt hisszük nem felesleges dolog e kérdést addig is tanulmányoznunk, míg a villanyvilágítás behozatalára nézve kedvezőbb körülmények közé jutunk. A Szentesen a jövő évben üzembe hozandó villanygépek felállítására vonatkozó vállalati szerződés, melyet alább egész terjedelmében közlünk, mindenesetre tájékoztató adatokkal fog e tekintetben nekünk szolgálni.

Íme a szerződés:

Vállalati szerződés.

Mely egyrésztől Szentes város közönsége nevében, Burián Lajos pol-

gármester, mint vállalatba adó, más részről Sima Ferencz szentesi lakos, mint vállalkozó között a következőkben jött létre:

1. Szentes város közönsége nevében, Burián Lajos polgármester vállalatba adja a város különböző utcáin, terein és épületekben már eddig felállított 563 darab petróleumlámpák számának megfelelő 563 darab, egyenkint tizenhat gyertyafénynek megfelelő villany-lámpa felállítását és folyton az alább meghatározott időben való világítását, az 1894 évi február hó 1. napjától kezdve 1924. évi január hó 31-ik napjáig terjedő harmincz évig, Sima Ferencz szentesi lakosnak, a ki is ezen vállalat teljesítésére magát kötelezi.

2. Köteles vállalkozó, a mostani petróleum lámpaoszlopok felhasználásával, a villanyvilágításhoz szükséges összes lámpákat, ehhez szükséges ösz-

T Á R C Z A.

Miért maradt Tamás bácsi agglegény?

Karczolat.

— Ne higgy az asszony népnek öcsém soha, mert ott is megcsal, ahol nem gondolod. — Én tudom, mert bőven ittam a levét az asszonyi csalfaságnak; de nem akarok többet mondani, tanuljon minden ember a maga kárán...

Igy szokott beszélni Tamás bácsi rendszeren, ha a társaságban mi — ifjabb nemzedék — körülvettük és tudakoztuk, hogy hát ő tulajdonképen miért is maradt agglegény, de bármiként faggattuk az öregot, sehogy sem birtunk belőle mást kiszorítani mint: Ne higgy öcsém az asszony népnek, mert ott is megcsal a hol nem gondolod.

Részint kíváncsiságból, részint szánalomból sokszor faggattam az öreg Tamás bácsit, hogy hát tulajdonképen mért ne higyjünk az asszonynak, de ő rendszeren kitért e kérdés elől. Majd megtanulod öcsém de adja isten, ne tanuld meg, mert az nagyon keserves tanulság.

Egyszer egy bál alkalmával, a mint véletlenül mellékterembe nyitottam, legnagyobb meglepetésemre Tamás bácsit

találtam ott egyedül. Fejét tenyerébe hajtva ült ott a diván szögletén. Azt hittem szendereg és megszólítottam.

— Te vagy öcsém szolt fejemelvé. Nem alszom, bejöhetsz. Különbén eredj a terembe, táncolj, mulass, hiszen fiatal vagy. Lehet még időde ne legyen, midőn egy kinzó emlék megfoszt nemesak a kedvtől, de a nyugalomtól is. Eredj öcsém, eredj...

Nagyon megszántam az öregot és a helyett hogy szavát fogadtam volna mellé települtem.

— De lássa édes Tamás bátyám — szoltam — ha maga mindig így szomorkodik, ennek nem lesz ám jó vége, nem bizony. Hanem mondok valamit bátyám, mindig azt hallottam, hogy könnyebb a fájdalom, ha mással is közlik, látja én nagyon sokszor szépen kérdeztem és mégsem könnyített a buján.

Az öreg rám nézett.

— Nem sokat érnél vele, ha megtudnád is öcsém, — szolt szomoruan hanem neked még is elmondom: okulhatsz belőle Csukd be azt az ajtót, ne háborgasson bennünket senki.

Siettem ráfordítani a kulcsot a zárlatban és elfoglaltam előbbi helyem.

Az öreg egyet kettőt köhintett.

Látod öcsém — kezdé — mikor én nektek azt mondom ne higgyetek az asszonynak: mosolyogtok, hej! pedig ha az történt volna veletek, a mi velem, sirnátok.

De jól teszitek, mosolyogjatok, hisz' én is úgy tettem a ti időtökben, ti is sirhattok majd az én időmben.

Egyetlen fia voltam az apámnak folytatá — ki akkor legjobb gazda volt Repkényesen. Ügyvédet akart belőlem faragni erővel és föl vitt Pestre. — Mindig olyan csöndes természetű gyerek voltam, nem szerettem a lármás mulatságokat. Pesten se vittem ebben a dologban sokra, amért bizony eleget kellett tünnöm a czimboráktól. — De eltelt a juratus idő minden nevezettség nélkül. Midőn legjobban készültem a vizsgálatra, sürgöny érkezik, melyben tudatják hogy meghalt anyám. Végtelen fájdalomtól gyötörve rohantam haza. — Eltemettük. — Ha eddig esendes voltam, ezután még inkább az valék. Egyedül tanulmányaimnak éltem, kerültem mindenkit de engem is került aztán mindenki. Némelyek büszkének, mások zsugorinak tartottak. Nem voltam pedig egyik se.

Letettem a szigorlatot szerencsésen és siettem távozni a lármás Pestről, hogy kis városunkba temetkezzem. — Atyám, a jó öreg, midőn meghalotta, hogy ügyvéd vagyok, majd ki bujt bőréből; az ősi házban azonnal irodát rendeztetett be számomra és megkezdtem a működésemet.

Új ember voltam: kaptak rajtam. — Dolgaim a legjobb rendben voltak és ha anyám halála nem keseríti emlékem, — talán boldognak mondhattam volna magam, de

szes gőz- és egyéb gépeket és eszközöket a saját, a város közönségének fel nem számítható, költségén előállítani és üzemben tartani, a város közönsége egyedül a most meglévő és ezután szükségelendő lámpa oszlopokat fogja a sajátjából, minden díj nélkül, a vállalkozó rendelkezésére kiszolgáltatni.

3. Egy évi időtartamra a vállalati díj minden egyes tizenhat gyertyafényű lámpa világítása után 20 frt azaz husz forint o. é., úgy azonban hogy tartozik vállalkozó, az itt felállítani elvállalt ötszázhatvanhárom darab villanylámpán túl két darab egyenként egy-egy ezer gyertyafényű nagy villanylámpát a piacz-tér világítására felállítani, minden külön díj követelése nélkül. — Köteles továbbá vállalkozó, a városi közvilágítás továbbfejlesztése érdekében, a város felszólítására jövőre, évenként a város belterületén, annyi villany-lámpát állítani fel és világítani, a mennyit a város képviselőtestülete megrendel és pedig a megrendelés napjától számított 60 nap alatt, ezen újabban megrendelt lámpák világításáért vállalkozó a felállítási költséggel együtt, évenként

és darabonként 15 frt, azaz tizenöt forint világítási díjat fog kapni.

4. Köteles vállalkozó az általa felállított lámpákat folytonosan tisztán tartani, valamint a lámpákat és a hozzá tartozó vezetéket és gépeket folytonosan jókarban tartani és a világítást az 1-ső pontban meghatározott fényvel vitágítani.

5. Köteles vállalkozó a jelen szerződés bélyegeit, valamint a vállalat után kirovandó összes adókat sajátjából fizetni.

6. Köteles vállalkozó az általa felállítandó összes lámpákat a város közönsége kívánságához képest oda helyezni el, a hova az rendeli.

7. Vállalkozóval szemben, a vasuti állomáshoz vezető ut-vonal és vásártér egész a vasuti indóházig a város belterületéhez tartozónak jeleztetik.

(Folyt. köv.)

H I R E K.

— Regale közbirt. képviselő, f. é. okt. 18. ülést tartott, a melyben hivatalosan jelentett hogy a várossali kiegyezésre 2595 jog, még ellene 21. szavazott, ennek folytán az egyesség szövege szept. 17-én kölcsönö-

sen aláíratott, a megyéhez felterjesztetett a hol az jóváhagyatott. Mind ez örvendetes tudomásul vétetett, egyuttal intézkedés tétetett az értékpapírok beváltásáért a készpénzek átvétele iránt. Ennek kapcsán, miután az átadáskor a jogosultság kimutatása s a létező jogviszonyok tisztulása okvetlenül szükségeltetnék, és az időközti folytonos birtokváltozások kellően tisztába hozandók lennének, ennek eszközzésére bizottság küldetett ki, s f. é. November 20-ig terjedő időtartamig az érdekeltek a templomok előtti hirdetésekkel s minden pénteki hetivásárkor dobszó által is felhívandóknak határozattak, miként birtoklási jogosultságukat anyakönyvi kivonásokkal, átadási okiratokkal, vagy egyéb okmányokkal annyival inkább igazolni elne mulasszák, mert a netaláni téves főkönyvi tételekért a képviselőt további felelőséget vállalni nem fog, s ha e miatt az állami kárpótlás részükre kiadható nem lesz, és az új évkor a városnak egyességszerűen resignáltatni fog s így illetményükhöz csak hátránnyal juthatnának, ezen következményeket csakis magoknak tulajdonítsák. Köztudomásra fog ennekokáért hozatni az az hogy a főkönyvek minden napon délelőtt az érdeklőknek a regale birtokosság helyiségében szabad betekintésre állandnak és így alkalom nyújtatik arra, hogy birtokát mindénki rendbehozhatja, — a délutánonkénti idő a bizottság működésére hagyatván fel.

— A képviselőtestület minap tartott közgyűlésén a népkert felügyelőjévé Bakay

ismét új keserűség zavarta meg életemet melyre józan észszel előre el kellett volna készülnöm.

Atyám vérmes ember volt. Bármennyire óvtam a borítaltól nem használt; a jó öreg rendszerint elfogyasztotta a maga pár itcze borát mindennap. Nemsokára meglétt a gyümölcse.

Egy ebéd után halva bukott a székéről. A rögtön hívott orvos csak a halált konstatálhatta. Lelki állapotom leírhatlan volt. Eltemettük őt anyám mellé. — — — Egyedül álltam a világon, nem volt senkim kivéve egy nagy nénémet, az Pesten lakott. De az idő minden sebet igyekszik behegeszteni. Lassan én is hozzá szoktam az egyedülélthez. Ujra hozzáfogtam a munkához és ebben kerestem szórakozást.

Igy éltem három évig. — Ekkor töltöttem be huszonhetedik évemet — Ismerőseim a nőülésre unszoltak, magam sem mondtam volna ellent, de kijön én hozzám kiről általánosan el volt ismerve, hogy könyvmoly vagyok.

Egy farsangi mulatságot rendeztek akkoriban városunkban, melyre a vidékről is sokan hivatalosak voltak. — Sohasem szoktam bálakba járni nem tánczoltam én életemben soha; nem is tudtam. de ide úgy üzött egy hajtott valami ismeretlen mozgató hataim.

Elmentem, — midőn a tánczterembe léptem, a nyüzsgő sokaság a fényes világítás, a kellemes zene szinte elkábitottak. — Szerényen meghuztam magam egy sarokban és úgy néztem a tánczoló, nevetgélő, mulató tömeget.

A városi jegyző azonban észrevett, — Oda sietett hozzám.

— Hogyan te könyvmoly, te élő mumiá, te is itt vagy? — szölt — és akaratom ellen karon ragadott és vitt a tömegbe. Hiába szabadkoztam, vitt magával ellenállhatlanul.

Midőn megállapodtunk, egy hódítóan szép nővel találtam magam szemben.

— Kedves nagysád, — szölt a jegyző — itt hozok egy csodabogarat, a kit ezen-nel van szerencsém bemutatni. Én fülig elpirultam, makogtam valamit, magam sem tudom mit és a szép hölgy felém nyujtott piczi fehér keztyűs kezét alig mertem érinteni.

A jegyző magunkra hagyott s ha ügyetlenek nem akartam látszani, társalgást kellett kezdenem.

Nehezen ment. Mentől jobban néztem éjszínű szemeibe, annál jobban akadoztam.

— Nem tánczol ügyvéd ur? — kérdé tőlem bajos mosolylyal.

— Nem kisasszony, — szöltam pírulva — sohasem tánczoltam.

— Kár, látja már nekem tánczolni kell mennem.

— Nagyon sajnálom kisasszony, sokért nem adnám e pillanatban, ha tánczolni tudnék.

Rám nézett.

— Sajnálja? no hát akkor nem tánczolok beszéljünk.

És nem tánczolt egész éjjel. — Midőn hajnalodott atyja jött érte, a szomszéd uradálom tisztartója, kinek nem késett Flóra bemutatni.

Meghívtak látogatásra.

Hazamenet a hátralevő időt virrasztva töltöttem . . . szüntelenül előttem lebegett. Flóra hódító alakja, mosolya, szeme, kékfekete haja.

Megvirradt és én azon meggyőződésre jöttem, hogy Flórát szeretem, imádom. Leültem íróasztalom elé és szemeimet behunyva, a legboldogítóbb érzélem közepett szölttem ábrándjaimat.

Nem tartóztathattam magam vissza látásától és minden illem ellenére még az nap délután meglátogattam. Mosolyogva fogadott; ő mindig mosolygott, mosolyogni csak Flóra tudott.

És azután mindennap meglátogattam.

Nem élhettem többé nélküle. Ha körülte voltam, üres volt előttem a világ, ha mellette voltam és ártatlan csevegését hallhattam, szívem csordultig volt telve édes boldogsággal.

Ügyeimtel teljesen elhanyagoltam ügyfeleim elhagytak lassankint, pusztuló félben volt gazdaságom — — — — eh! mit törődtem én ezzel, hisz Flóra szeretett . . . ő maga mondta, hogy szeretett.

Hogy mit éreztem ekkor el nem mondhatom . . . azt elmondani nem lehet csak érezni, szerettem volna előtte laborolni és imádni, ha életemet kívánta volna kevese-

jéza városi képviselőt választotta meg s egyúttal utasítani rendelte a városi kertészt hogy a népkert eddig be nem ültetett területét legkésőbb az 1895 év végéig teljesen hozzárendbe.

— **Hivatalos látogatás.** Novák Kamil a gyulai törvényszék elnöke a napokban városunkban időzött a kir. járásbiróság ügykezelésének megvizsgálása céljából.

— **A regale egyesség értelmében fizetendő kielégítési összeg kifizetése** céljából a városi képviselőtestület a 229,000 forint névértékű államitalmérési kárpótlási kötvények készpénzé tételével egyhangulag Haviar Dani országgyűlési képviselőt bizta meg.

— **Az iparhatósági megbizottak** választására jogosult iparosok és kereskedők, névjegyzéke holnaptól kezdve folyó hó 30-áig terjedő 8 napon át a városháza tanácstermében közszemlére lesz kitéve. **Előjáróság.**

— **A szarvasi központi választmány,** az országos képviselő-választásra jogosultakat összeírván, a hét folyamán a lajstromot hitelesítette és a nm. ministeriumhoz felterjesztette. Az 1894 évre szóló jogosult választók száma 1185.

— **A városi belviz leeresztő csatorna** elkészítése eddigelé függőben tartatott azért mivel a városi előjáróság várta a Körös-tisza-marosi ármentesítő társulat választását azon megkeresésére, hogy a betlehemi másodrendű védgatba egy beton cső építtessék a belviz leereszthetése végett. A társulattól a napokban érkezett meg a válasz, mely

szerint a belviz tervszetbe ez áteresztépi- lése felvéve nem lévén a társulat a kérelmet nem teljesítheti, de a község saját költségén az átereszt felépítheti azon feltétellel, hogy az átereszt kapuval elzárható tiltó legyen.

— **Csöd.** Braun József és fia cég ellen saját kérelmekre a gyulai kir. törvényszék mint csödbíróság által a csöd megnyitott. Csödbiztosul Domokos László kir. törvényszéki jegyző, tömeggondnokul Dr. Szemző Gyula helyettesül Schröder Kornél gyulai ügyvéd neveztetett ki.

— **A járási ntibizottságba** Tagul az 1890 évi I. tv. cikk 38 §-a értelmében a községi képviselőtestület kebeléből Bankó György, Klenk József és Melis Mátyas s az előjáróság részéről Csapó Soma esküdt választott meg.

— **A békés-csanádi vasut által elfoglalt földterületek birtokosai** miután a vasut építő vállalat a kisajátítási összeget mindezeideig kinem fizette, ma délután 2 órakor a további teendők megbeszélése végett gyűlést tartanak.

— **Elengedett házbér.** A város a méhészegylet által bárbevett ház után hátralekös bérösszeg felét azaz 80 forintot tekintetle véve az egyletnek a méhészetre nézve mostoha időjárás következtében szenvedett veszteségeit, elengedte.

— **Elhaltak.** Városunkban: okt 18—21-ig Adamovszki Mihály (Krakó) 5 éves, Sztaucsik Andrásné szül. Fekete Mária (tanya) 30 éves. Findró István (tanya) 2 éves. Dudás Jánosné szül. Kolompár Erzsébet (tanya) 50 éves. Molnár János (1809.) 2 éves.

— **Régiség.** Egy városunkbeli parasztember kertjében ásás közben egy régi vas pecsétnyomóra bukkant. A pecsét felirata a következő: Collégü Figulor. 1572 Sigil. Közepén egy virágedényhez hasonló czimer látható.

— **Iparengedélyek.** Melian János asztalos, Kucsek Jánosné czipész, Katlovszky János timár (Szarvas,) és Bessenyei Mihály kovács (B.-Szentandrás) a járási főszolgabíró által iparengedélyt nyertek.

— **Névmagyarosítás.** Johanovics János öcsödi lakos vezetéke nevét Jánosira változtatja.

— **A megyei képviselőválasztás** melyről lapunkban már tudósítást hoztunk jövő holnap 13-án a Benczur féle iskola helyiségében fog megtartatni.

— **Bem tábornok** első proklama, tiója és levele. Bem, a mikor Erdélybe indult, 1848 december 18-án levelet írt Kossuth Lajoshoz, a melyben kéri, hogy Eötvös Mihály helyébe Teleki Sándort nevezze ki kormánybiztosnak. Egyúttal a hadjárat megkezdésére és az osztrákok kiűzésére is érdekes nyilatkozatokat tesz. A levélhez egy proklamáció tervezetét is mellékelte, a melyben Erdély népéhez szól, békére és nyugalomra inti őket. A két okirat franczia nyelven van írva. Mind a két iratot Kossuth saját kezű jegyzetével áttette Beöthy Ödönhöz, Erdély akkori kormánybiztosához, kinek hátrahagyatott iratai között maradtak meg. A két iratot a volt kormánybiztos fia Beöthy Akós orsz. gyűlési képviselő átengedte a kolozsvári orsz. muzeum igazg. tagja Szabó Samu kérésére a muzeumnak s a nagybecsű okmányok most franczia szövegben és magyar fordításban közölve vannak a muzeum hivatalos lapjában a Kolozsvárt megjelenő 1843—49. «Történelmi Lapok»-ban.

tem volna csak aztadni átérte. Szóval örült voltam, örült a boldogságtól.

Es ő szintén boldognak látszott, nagyon boldognak, szemének ragyogása elhomályosította a felettünk rezgő csillagokét. Eperpiros ajkai illatos levegőt leheltek és én ellent nem állhattam a vágyak hogy rájuk egy forró csókot ne nyomjak. — Nem ellenezte. — Boldog voltam!

Élfélkor vultunk el. — Képes érzetek közt döltem hátra a kocsiban. — Rózsaszinben láttam az eget és építettem jövő életünk légvárát.

Egy hét telt el és egy hét után: Flóra jegyesem volt. — A dolog mihamarabb köztudomásu lett, — sokan helyeselték elhatározásomat és gratuláltak, sokan a fejüket csóválták. — Nem sokat adtam se egyikre, se másikra.

Egy hónapra volt kitűzve a menyegző. — Készülődnünk kellett; oh, mily örömmel készülődtem! — Siettem számba venni gazdaságomat. Meghökkenem. — Az a jószág melylyel a gazda nem gondol, rohamosan pusztul; így volt az enyém is. — De vigasztaltam magam, hisz fiatal vagyok életkedv, munkakévd fokozott mérvben volt bennem.

Majd ha Flórámat haza hozom — gondolám — mindent rendbe hozok, de addig képtelen vagyok minden komoly munkára.

Két héttel esküvőnk előtt katonák öttek a környékünkre. — Flóra atyja nagy házat vitt. — A kapitány oda szállásolta magát. — Flórámat kezdte panaszkodni

a kellemetlen vendégre, de én vigasztalni igyekeztem. — A kapitány nagyon genialis gyerek volt.

Flóra nem panaszkodott többé. — Egy hét múlva többször találtam jegyesemet a kapitány társaságában. Fölebredt bennem a féltékenység ördöge. — Iszonyu kinokat állottam ki.

Alig vártam, hogy egyedül maradjunk — Kérve kértem, kerülje a kapitányt — nyugtasson meg.

— Bohó — szolt és csókkal zárta le ajkaimat — Boldog voltam — — — örült voltam.

Megérkezett menyasszonyom kelengyélje; gyönyörködni látszott benne, sőt gyermekes örömmel próbálgatta.

Két nap választott az esküvőtől — Boldogságom naponkint fokozódott annyival is inkább, mert a kapitány többé jelenlétben mutatkozott.

Flóra szüleinél voltunk megtartandók a menyegzőt hogy csak azután költözzünk át hozzám. — Az utolsó előtti napot egészen Flóráéknál töltöttem. — Gyönyörrel néztem a készülődéseket — a sürgés-forgást. — Jegyesem sokszor elkomorult; vigasztaltam magam; a menyasszony ugy szép ha egy kissit szomorkodik.

Este korán haza mentem. — Az egész éjjel nem alhattam. Reggel első voltam felkelni. — Szoltam nagynénémnek, ki Pestről szintén lejött menyegzőnkre — Felöltöztünk. A kocsi nemsokára előállott és sebesen haladtunk. Kilencz óra tájt Flóráék kitért kapuján fordultunk be.

Megdöbbentünk. A vendégek közül még senki sem érkezett meg. — Alig ocsudtam azonban föl ámulatomból, a ház belsőjéből hangos jajveszékélés üti meg fületem. Pillanat alatt fölrohantam a lépcsőn egyenesen Flóra szobájába, de ott csak anyját találtam iszonyú fájdalom-kitörések közepett.

Hozzárohantam. Mi történt? — kérdém izgatottan. A mint engem meglátott, fájdalma még erősebben nyilvánult, jajveszékélése örjögéssé vált.

— **Megszökött!** Kiáltá verifagyaszton — megszökött keresse — — — keresse... és ajultan a padozatra rogyott.

Egész valómban összerázkódtam; rémitő fájdalom nyilalt át szivemen. — Közel voltam a megőrüléshez.

Igen, Flóra esküvőnk előtti éjjel megszökött a kapitánnyal...

Nem volt többé maradásom Repkényesen vagyonom romjaival ide menekültem az emberek gúnyja elől. Flórának többé hírét sem hallottam.

Azért maradtam én édes öcsém agglégény és azért hordok én negyvenöt éves korban ősz fürtöket.

Tamás bácsi elhallgatott, szeméit lezárta arczán ideges rángások futottak végig. Nagyon fájhatott neki a visszaemlékezés.

Most már Tamás bácsi rézeről igazoiva láttam örökös mondását: ne higgy az asszonynépnek, mert akkor is megcsal a mikor nem gondolod...

Alvégi Jancsi.

Vasuti menetrend

a szarvas-mezőút szárnyvona on.

Érkező-vonatok.

7416. 742. 744.

reggel délbe este

8.33. 1.21. 5.44.

Induló-vonatok.

7415. 7411. 7413.

reggel d. e. d. u.

3.45. 9. 33. 155.

Felelős szerkesztő: **Mihálfi József**

Főmunkatárs: **Epstein Miklós.**

KISHIRDETÉSEK.

Minden szó beiktatási ára 1 kr. Czimmel ellátott hirdetésekért 30 kr. bélyegilleték is fizetendő.

4. Kiadó egy hónapos szoba. Hol? Megmondja a kiadóhivatal.

5. Keresek megvételre egy kézi Lexicont Czim a kiadóhivatalban.

6. A Tuzok utcán f. hó 13-án elveszett egy pénztárca. Becsületes megtaláló 5 forint utalomban részesül. Czim a kiadóhivatalban.

7. Petrovszky »Közigazgatási törvények és rendeletek« czimű műve potom áron eladó. Hol? Megtudható a kiadóhivatalban.

8. Egy jó karban lévő szárnyas ajtaju magas ruhaszekrény eladó. Bővebbet a kiadóhivatalnál.

9. Beliczei-ut mentén kiadó egy utcai lakás. Czim a kiadóhivatalban.

Eladó ház.

Özv. **Mihálfi Józsefné**

Kényes-utca 175-ik számú

háza

előnyös feltételek mellett

ELADÓ

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS A HÉT

TÁRSADALMI, IRODALMI ÉS MŰVÉSZETI KÖZLÖNY

október—decemberi (tíz-hatodik) évnegyedére

Szerkeszti és kiadja: **KISS JÓZSEF.**

✱ **MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.** ✱

A HÉT a legliberálisabb szellemben szerkesztett magyar heti lap. Közöl **novellákat, költeményeket, dramatizált apróságokat, politikai és társadalmi esszait**; figyelemmel kíséri a hét **összes mozgalmait** és kiválasztja s feldolgozza a legfontosabbakat és legérdekesebbeket. Kultival minden genret, hozzászól minden aktuális kérdéshez de sohasem lépi át azon határokat melyeket a jó izlés — irodalmi lapnál a legfőbb kriterium — parancsol.

A HÉT az egyetlen szépirodalmi hetilap, mely a péntek esti *színházi premiekről* még ugyanazon a héten, ugyszólván *a napilapokkal egyidejűleg* hoz nagyobb szabásu ismertetéseket. Szépirodalmi része kivételével actualis minden közleményében és jórészt ennek köszönheti nagy sikereit, és azon közkedveltséget, melyen részesül.

Munkatársai fényes koszorujából alig hiányzik egy nagy irodalmi név. Azok közül, a kik »A HÉT«-be eddig irtak s részben állandó munkatársai, felemlítjük a következőket:

Abonyi Árpád, Abrányi Emil, ifj. Aarányi Kornél,

Ágai Adolf, Ambrus Zoltán, Balogh Pál, Bársony Isván, Bede Jób, Bródy Sándor, Célio, Dóczy Lajos, Endrődi Sándor, Górsdu Elek, Herczeg Ferencz, Heltai Jenő, Hock János, Ignotus, Lucsedy László, Jászai Mari, Jókai Mór, Justh Zsigmond, Kenedi Géza, Kóbor Tamás, Kozma Andor, Kohn Dávid, Makai Emil, Malonyai Dezső, Mikszáth Kálmán, Mezei Ernő, Munkácsi Kálmán, Murai, Petelei, Palágyi Lajos, Pollák Illés, Rákosi Viktor, Sebők Zsigmond, Szabó Endre, Szabóné Nogál Janka, Szalai Fruzina, Szemere Attila, Szomaházy István, Szüry Dénes, Silberstein Adolf, Tábori Róbert, Tóth Béla, Tolnai Lajos, Vadnay Károly, Vészi József stb. stb.

A HÉT külső kiállítása összes lapjaink közt a legfényűzőbb. Minden számának borítékán egy fényes kivitelű nagy arcképet közöl: kitünőségeket, de legfőképp érdekes alakokat a polika művészet, irodalom és szalon köréből, azok arcképeit, a kiket a lefolyt hét eseményeik árja, habár csak ideiglenesen, is felszínre vetett

A HÉT számai bekötve évenként két vaskos kötetet képeznek és nagyon is érdemesek a megőrzésre. Az első hét kötet melyből teljes példányok — bár igen csekély számban — még kaphatók, valóságos tárháza: érdekét soha sem veszítő becses olvasműveknek.

A HÉT előfizetési feltételi: Egész évre 10 frt, félévre 5 frt negyedévre 2 frt 50 kr

Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld

AHET kiadóhivatala, Budapest, VII. Erzsébet-körut 6. szám.